

119 KASIM 1992

Gülzâri İrfan, Seyh Mehmed Fahreddin

Türkmen T. 21

Azerî edebiyatı hakkında pek çok makale yayımladı. Mirza Feth Ali Ahunzâde'nin eserlerini neşre hazırladı. İstanbul Türkîyat Enstitüsü'nde Azerî edebiyatı tarihi üzerine hazırladığı bir mezuniyet tezi bulunmaktadır. *Buzlu cehennem* isimli şiir kitabı İstanbul'da yayımlanmıştır.

GÜLTEKİN, Vahdet. Yazar, mütercim (İstanbul 1913 -). Beyoğlu III. İlkmektep'te, Kabataş Lisesi Orta kısmında, Galatasaray Lisesi'nde okudu (1934). *Mektepli, Yeni adam, Vakit, Haber, Son dakika, Yedigün, Cumhuriyet* gibi yayın organlarından sekreterlik ve mütercimlik yaptı. Serbest yazar ve mütercim olarak çalıştı. *Yabancı kelimeler Türkçe'de nasıl yazılmalı* (1936) isimli bir telif eseri; Cronin, Hemingway, S. Maugham, Steinbeck gibi yazarlardan tercümeleri vardır.

GÜLVAHABOĞLU, Adil. Şair (Tosunlu/Ardanuç 1942 -). Düzici İlköğretim Okulu'nu, Erzurum Eğitim Enstitüsü'ni bitirdi. Öğretmenlik yaptı. Şiir kitapları: *Ön yağmur* (1969), *Taşlandıkça büyuyen* (1972).

Gülzâr (F.).

* *Tas.* Tasavvufa salikin açıklık ve kalb safasını karşılayan bu kelime yer yer *gülzâr-i fenâ* (dünya), *gülzâr-i bekâ* (ruhlar âlemi) karşılığı olarak da kullanılmıştır. Gönül *gülzâr-i bekâ*'dan ayrılmış bir bülbüldür. Daimî *gurbet* içindedir. Feryat edişi, inleyisi hep vahdet gülüne kavuşmak içindir.

* *Ed.* *Gülzen, gülistân, gûlsâtân* gibi kelimelerle de ifade edilen bu kavram özellikle sevgilinin yüz ve yanağının vasfında kullanılır. Bu benzerlik koku ve renk yönündendir. Ayrıca sevgilinin bizzat kendisi (hey'et-i umûmîsi) *gülzar* olarak ifade edilir. Onun oturduğu semt, mahalle veya köy, evinin bulunduğu sokak, vuslatı, aşkı hep *gülzar* olarak ele alınır. *Gülzarın* çevresi mutlaka su ile çevrilidir. Sevgilinin güzelliği *gülzâr* olunca, yanakları *gül*, ağızı *gonca*, saçları ve ayvatüyleri *reyhân* ve *sünbüll*, gözleri *âhu*, boyu *servi* gibi düşünültür. Bu arada aşık *bülbül*, gözyaşları da *ırmak* olur. *Gülzarın* mevsimi umumiyle ilkbahardır. Altında *çemen*, çemenlerin üzerinde her zaman *şebnem* bulunur. Çiçeklerden başta *gül* sonra *menekşe*, *sünbüll*, *lâle*, ağaçlardan *servi*, *çınar*, *ar'ar*, *şimşâd*;

hayvanlardan *bülbül*, *kumru*, *gurâb*, *yılan* ve *tâvus* gülzarın tamamlayıcılarıdır. *Gülzar* öncelikle *işret meclisi*'nin kurduğu yerdir. Sevgili meclise şeref verdiği zaman çerağlar yanar, şarkılar söylenen, neş'e ve coşkunluk son haddine varır.

Gülzâr-i hakikat. Mesnevî (Fazlullah Rahîmî). Mevlânâ'nın Mesnevî'sinin manzum bir hülâsası olan eser sade bir dil ile yazılmış olup, ahlâk kitabı hüviyetindedir. Üç cilt olarak tertip edilen eserin 1. cildinde bir mukaddime ve 42 hikâyeye yer alır. Yazar mukaddimedede çocukluğunundan beri bağladığı Mevlânâ'nın fikirlerinin, sözlerinin herkes tarafından okunup anlaşılması için kaleme aldığı belirtir. 2. ciltte bazı imamların hal tercümeleri ile 36 hikâyeye, 3. ciltte Bahaddin Veled, Mevlânâ Celâreddin, Şems, Hüsameddin, Sultan Veled ile bazı seyyid ve celebilerin hal tercümeleri ile 55 hikâyeye yer almaktadır. Arûzun *Fâ'ilâtün/fâ'ilâtün/fâ'ilün* vezniyle yazılmış olan eser basılmıştır (1910-11).

Gülzâr-i irfân. Hal tercümesi kitabı (Narlı Şeyhi Mehmed Fahreddin, Öl. 1272/1855-56). Yazar eserini hazırlarken Bursa'nın bulunduğu 726/1325-26'dan Belîg'in *Güldeste-i riyâz-i irfân* *ında bıraktığı 1135/1722/23 yılına kadar *Güldeste*'den, 1196/1781-82 yılına kadar Eşrefzâde'nin zeylinden (*Gülzâr-i sulehâ* ve *vefeyât-i urafâ* *) seçtiği kişilerin hal tercümelerini özetleyerek almış, kendi de 1258/1842-43 yılına kadar yetişenleri eklemiştir. 10 ravzaya ayrılan eserde padişahlar, şehzâdeler, vezirler, şeyhler, abdallar, vaizler, dersiâmlar, dedeler, imamlar, hatipler, müsikîşinaslar ve şairler bulunmaktadır. Yazma nûshaları Âtif Efendi Ktp. Nu. 1923; Millet Ktp. Ali Emîri şer'iye. Nu. 1098 de kayıtlıdır. Şeyh Fahreddin Âtif Efendi nûshasında *Enarlı*, Millet Ktp. sindeki nûshada ise *Narlı Şeyhi* diye anılmaktadır. (→ K.)

NEFES ZADE İBRAHİM

GÜLZARI SAVAB

Türk ve Türkâne
KİLİSÜ MUALLİM RIFAT

Gülzâr-i savâb. Hattatlar tezkiresi (Nefeszâde İbrahim, 1939). Eser bir fasıl iki bab üzerine kurulmuştur. XVI. a. da yaşamış olan Nefeszâde İbrahim, Sebeb-i telîf bölümünden sonra Mukaddime'de kalemin, yazının, güzel yazının faziletlерinden bahseder. Fasıl'da sahabeye devrinin hattatlarından Hz. Osman ve Hz. Ali, Hz. Hasan ve Hüseyin, Abdullah İbn Ömer yer alır. Daha sonra 882-1282 tarihleri arasında İslâm dünyasında tanınmış